

Τιμὴ βέβαια μοῦ κάμνεις

Καὶ τιμὴ πολὺ μεγάλη.

Άλλὰ σκέπτομαι δὲ κόσμος

Τί γι' αὐτὸν θὲ νὰ μοῦ φύλη.

Ἐπιμύθιον

Κάθε μέρ' ἀνοησίαις κάμνομε τόσαις καὶ τόσαις
Καὶ γιατί; γιὰ ἔνα φόβο: «Τί θὰ πούν ἡ κακαῖς

[γλώσσαις!!!]

Αἴ! τι μωρία! Δύναται ποτὲ μίκη κόρη νὰ λάθῃ
ώς σύζυγον ἐλέφαντα;

Ο κύριος. Εγώ, γυναῖκα μου, ἀφ' ὅτου ἀνεκαλύ-
φθη τὸ τηλέφωνον καὶ τὸ φωνογράφον, τίποτε πλέον
δὲν θεωρῶ ἀκατόρθωτον.

Η κυρία (μανιώδης). Καὶ λοιπὸν δὲ αὐτὸν τὸν
ἀθλιον κατέστρεψε τὴν οἰκογένειάν σου... Ω! μό-
λις τὸν εἶδον κατὰ πρώτον εἰς τὴν οἰκίαν μας μὲ τὰ
χονδρά του ὅποδήματα, ἀμέσως τὸ προέβλεψα. Καὶ
τώρα κρατεῖ εἰς χειράς του δλόκληρον τὴν τύχην
μας, ἀφοῦ ἔδωκες δὲ αὐτὸν ἔγγυησιν.

Ο κύριος (θυμόως). Σοὶ λέγω λοιπὸν δὲν δὲν εἶνε
αὐτός.

Η κυρία. Άλλα τότε θὰ εἶνε κακεῖς ἄλλος κα-
κοήθης, τοῦ ἑπούλου δὲν τολμᾶς νὰ μοὶ εἴπης τὸ
ἔνομα.

Ο κύριος. Μὴ εἶσαι ἀδικος. Αν τὸν μάθης θὰ
λυπηθῆ.

Η κυρία. Βέβαια, διότι θὰ ήνε κακεῖς ἄθλιος,
κακεῖς κλέπτης...

Ο κύριος (γαλήνιος). Εἶνε δὲδελφός σου, δοστις
ἔπαξε πολὺ ἀσυνέτως εἰς τὸ χρηματιστήριον.

Η κυρία (μετανοοῦσα). Ω, σύζυγέ μου, συγ-
γνώμην.

(Οι δύο σύζυγοι περιπτύσσονται ἀλλήλους).

Ο κύριος. Καὶ τώρα, ἀφοῦ ἐπανενύρομεν τὴν εἰρή-
νην, δειπνοῦμεν.

Η κυρία. Ακόμη.

Ο κύριος. Διατί ἀκόμη; Τοῦτο μὲν τοιούτοιν
Η κυρία. Εχώ στείλει τὴν ὑπηρέτριαν ἔξω, καὶ
δὲ αὐτὸν, τὸ φαγητὸν ἡργησε καὶ θὰ ήνε ἔτοιμον εἰς
τὰς ἔπτα.

Ο κύριος. Εἰς τὰς ἔπτα!... Καὶ μὲν ἐπέπληττες
δὲ ὀδήγων λεπτῶν ἀπουσίαν;

Η κυρία. Τὸ ἔκαμπα, ἀγάπη μου, διὰ νὰ περάσῃ
ἡ ὥρα χωρίς νὰ στενοχωρήσει ἐκ τῆς ἀργοπορίας
τοῦ φαγητοῦ.

(Ἐκ τῶν «Δραματίων τῆς Αρετῆς»)

ΤΟ ΥΠΟΓΕΙΟΝ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

(Δειγματικά Αίγυπτιακά)

Ἐπέραν τινὰ παλαιᾶς ἐποχῆς, χιλιετηρίδας ἔτη πριγένη
ἔλατα τῆς Παλλαδοῦ ἀγαψῆ ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος, ἡ βασι-
λισσα τῆς Διγύπτου Νίτωχρις, ἔδειν εἰς τὰ ἀνάκτορά της
μεγαλοπρεπες συμπόσιον, ἐπὶ τῇ δωδεκάτῃ ἐπεταῖῳ τῆς εἰς
τὸν θρόνον ἀναβάσεως της.

Οὐδέποτε ἵσως ἐπὶ γῆς ὑπῆρξε γυνὴ παραδοξοῦ τέρα ταύ-
της πάντως σκεπτική, πάντως μονήρης καὶ ἀποφεύγουσα
τὰς τέρψεις, μόνην ἀσχολίαν εἰχε, κατὰ τὰ ἔτη τῆς βασι-
λισσας της, τὸ νὰ ἔργαζεται πρὸς ρύθμισιν τῶν πραγμάτων
τοῦ κράτους αὐτῆς η νὰ μεταβαίνῃ ἐν Γιζή, καὶ διὰ τῶν
ἰδίων τῆς διμάτων, ἐπιτηρῆ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὴν κατα-
σκευὴν τῆς τρίτης πυραμίδος ἢ δοποίη γηγερέσθε ἐκεῖ κατὰ
προσταγὴν αὐτῆς. Καίτοι δρόπος τῆς εὐτοῖς δὲν ἦτο ἀσυμ-
βιβαστος πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς δέκας τῶν Αἴγυπτεων,
περιφρονούστων τὰς τάρψεις τοῦ βίου, διῆθεροις τὰς
προτερασκευαστικὴν δόδον τῆς ἀληθεῖς ζωῆς, τοῦ θανάτου,
ητο δύως δλως ἀσυμβιβαστος πρὸς δροσερὰν καὶ περικαλῆ
βασιλίσσαν, ξανθὴν καὶ κυανόρυθμον, ὅποια ἦτο η Νίτωχρις.

Αἱα τοῦτο δέ, καὶ διότι διὰ τῆς ευνετῆς αὐτῆς διοικήσεως
ἐπανέφερεν ἡ Νίτωχρις τὴν τάξιν καὶ γαλήνην εἰς τὴν τετ-
ραγωνήν, κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, χώρων τοῦ Νείλου, οἱ
Αἴγυπτοι, οἱ ἀπόδοντος εἰς τοὺς Φαραὼντας τιμὰς, θεώρουν
αὐτὴν ὡς τὴν προσωποποίησιν τῆς Ἱσίδος. Κατὰ
τὴν ἐπέτειον λοιπὸν τάξην τῆς ἀνάστης, ἀσυνήθης κινητὶς
ἐπεκράτει ἀπὸ πρωΐας ἐν Μέμφιδι: διὰ μέσου τῶν κατ' ἀπο-
στάτεις ἐγειρομένων παμμεγέθων συκομωρεών, τῶν ἀκακιῶν
καὶ τῶν ψιχοκόμων φοινίκων, τῶν ἐδῶ κατὰ συμπλέγματα καὶ
ἐκεῖ μονήρων ἀνύψωμένων, ἔλεπε τὶς τοὺς σκυθρωποὺς αἰ-
γυπτίους μὲ τοὺς λινούς των κροσσωτοὺς χιτῶνας, φαιδροτέ-
ρους τοῦ συνήθους, ὀδευόντας πρὸς τὸν γιγαντιαῖον καὶ πολύ-
στυλον νεὸν τοῦ Όστριδος, πρὸ τοῦ διεσίου ὑφύστον δύο τερα-
στίους ὕψους καὶ κατάστικτοι ἐξ ιερογλυφικῶν σημάτων κί-
τρον· πληθὺς γαλῶν, βωῶν καὶ ἄλλων ἱερῶν ζήρων περιεφέ-
ροντα πανταχόθεν, παρὰ δὲ τὴν ἀκτὴν δροσερὰ κόραι τοῦ
Νείλου, μὲ στάμνους ἐπὶ κεφαλῆς, ἔβαιναν βήματι ταχεῖ
ινά, ἀποθέσασαι εἰς τὴν οἰκίαν τὸ φορτίον, ἀπαγγέλθειν καὶ
καύται εἰς τὴν τελετήν. Αλλ' ἐπανέθωμεν εἰς τὸ συμπόσιον.

Τὴν ἐστέραν λοιπὸν ἐκείνην, ἡ Νίτωχρις παρέθετεν εἰς τὰ
ἀνάκτορα τῆς μεγαλοπρεπες συμπόσιον.

Ἡ ετοῖα τῆς ύποδοχῆς, ἡ τὰ λευκὰ περίστυλα ἡσαν πλήρη
ποικιλοχρόων ιερογλυφικῶν, ἡτο λαμπρὰ ὑπὸ τὸ ἀπλετον
τῶν ἐν πολυχρύσου παπύρου λυχνῶν, τῶν ἐπὶ τῶν τοί-
χων ἀνηρητημάνων δὲ μεταξὺ δὲ περιστύλων καὶ τοίχου χώ-
ρος ἐπάρηστο ἐκλεκτῶν φυτῶν καὶ δένδρων, ροδοδάφνων,
ροιῶν καὶ φοινίκων, ἐν μέσω τῶν ἑποίων ἐκάθητο ὁ διμίλος κι-
θρα: ὡδῶν, ἀνάκρουσών μονότονον καὶ σοφαρὸν ἄσμα.

Οἱ κεκλημένοι ἔρχοισαν νὰ προσέρχωνται, καὶ πρῶτος
προσῆλθεν δὲ Θόδος, ἀπόγοιος τοῦ διμωνύμου Φαραὼν τῆς πε-
σούσης δυναστείας τῆς Ελεφαντίνης, φέρων χρυσοῦ φῆ χι-
τῶνα καὶ κροσσωτὴν ζώνην περὶ τὴν ὄσφυν, ἀφ' ἧς ἐκρέματο
βραχὺ καὶ κυρτὸν ἔτος· τοῦτον διεδέχθη δὲ Χίδη, φέρων πλα-
τεῖην βοστρυχώδη κόμην διήκουσαν μέχρι τῶν ὕδων καὶ
πρόσθετον γενεάδα, στενὴν καὶ μέχρις δισφύδος φθάνουσαν·
εἴτα δὲ Πίφης καὶ ἄλλοι διάφοροι αἰγύπτιοι, φέροντες θυσσα-
νωτοὺς χιτῶνας καὶ ἔχοντες τὰς κεφαλὰς οἱ μὲν κεκαρμένας
ὡς ὄχα καὶ ἄλλοι κεκοσμημένας διὰ περιθέτου κόμης.

Η Νίτωχρις, λαμπρὰ, καὶ ἀκτινοβόλος, ἐκάθητο ἐν μέσῳ
πολυτελεῖας της βασιλικῆς διάχρυσον πορφύραν τῆς καὶ
διάδημα ἐπὶ τῆς ξανθῆς αὐτῆς κόμης, οὐ τὸ ἔμπροσθεν μέρος
παρίστα χρυσοῦ διένειδε πέντε τοῖς κεκλημένοις συνήχθοσαν,
ἡ βασιλίσσα, ἔγερθεεστα, τοῖς ἔνευσε ν' ἀκόλουθησασιν αὐτῆν,
καὶ τοὺς ὡδήγει ἐφ' ίκανὴν ἄρας διὰ μέσου διαδρόμων ἐλ-
κοειδῶν καὶ κυκλοτερῶν καὶ μακρῶν κλιμάκων, ἀφοῦ δὲ κα-
τηλθε πληθὺς βαθμίδων, ἔφεσεν ἐντὸς στενοῦ καὶ ἀμυδρῶς
ὑπὸ λυχνίας φωτιζομένου θαλαμίσκου χύφασα χαμαὶ, ηνιαῖς

Δύο χωρικοὶ εἰσέρχονται ἐν τινὶ ζενοδοχείω τῆς πόλεως
ὅπως γευματίσσωσι· μετὰ τὸ γεῦμα, τοῖς φέρει ὁ ὑπηρέτης δύο
θύδοντογλυφίδας, ὃν τὴν μίαν λαβῶν δὲ εἰς τῶν χωρικῶν ἐντὸς
τοῦ πινακίου του διὰ τοῦ περονίου, προσπαθεῖ νὰ τὴν κόψῃ
μὲ τὴν μάχαιραν. Ο ἔτερος, εὐφυέστερος τοῦ πρώτου, ἀφοῦ
ἔξητησε διὰ τοῦ βλέμματος τοὺς παρακαθημένους, στρέψει
πρὸς τὸν σύντροφόν του καὶ τῷ λέγει θριάμβευτικῶς:
— Ἀμ δὲν τὸ τρῶνε αὐτὸν· τὸ γλύφον ν.

καταπακτήν ὑπάρχουσαν ἐπὶ τοῦ δαπέδου, καὶ εὐθὺς οἱ κεκλημένοι τῆς Νιτώκριος ἔξεπλάγησαν ἐκ τῆς λαυροπροτάτης εἰγλῆς, ἦν εἰδὸν ἐκπειρουμένην ἀπὸ τῆς ἀνοικθείσης ὁπῆς ἡ αἴγλη αὕτη προήρετο ἀπὸ λαιρῷος ἐστιατορίου, κειμένη ωκάτωθεν, καὶ εἰς δῆγε φορητὴ χλίμαξ, ἥς τὸ ἄνω ἄκρον ἦτο ἔξηρτημένον ἀπὸ τῆς ὁπῆς.

Ο! εἰγύπτιοι, οὐδὲντοι τοῦ, ἐνεγκεν ἡ βρούλεσσα, ἵσταντ
ἀκίνητοι καὶ διστάζοντες νῦν καταβῶντι διὰ τῆς κλίμακος.

— Ἀπορεῖτε, βέβηλοι, εἰπεν ἡ Νίκωρχρ, διέτι σᾶς δῆγη γένδω. ἐπιθυμῶ γὰ διασκεδάζωμεν τοῦ λοιποῦ καλῶς καὶ ἔτει λεξινά αὐτὸν τὸν θάλασσαν διὰ να συμποσιάζωμεν ἀνέτως καὶ ἀνενόψλητοι.

Κατηγορίες τὴν κλίμακα, καὶ οἱ λοιποὶ δὲ τὴν ἡκολούθησαν
ἀνευ διατάγματος ἤδη.

Ο Θάλαμος τοῦ ἑταῖροις ἦτο λαπτρῶς καὶ πολυτελέστατα κικησματικόν, ἀλλὰ τότον ἦτο μικρὸς ὅστε ἐφίκινετο κατατευχθῆσις διὰ μόνην τὴν Νίτωχριν καὶ τοὺς ἐπτὰ αὐτῆς δαιτυμένας. Τὴν κιρυρήν ὑπεβίζεται, τὸν τέσσαρες στρογύλους κίγανος, κατάτεικις ἐπὶ πολυγ. ὁντινοῖς ιερογλυφικῶν, ὡς ἔκαστος ἕφερε γεγλυμένας ἐπὶ τῆς κιρυρῆς ἀνὰ τρεῖς διστομάλλους· καὶ ἄγριας μορφάς Τερψιώνων. Οἱ τέσσαρες τοῖχοι, ἐφ' ὧν οὐδὲμεμία θύρα ἦται ἀλλοτι ὑνιγματική· τηρηχεῖ καὶ οὓς οὐδὲν ἀλλοτι ἔνδιουν εἰμὶ οἱ κατὰ συιράν απ' αὐτῶν ἀνηρτημέναι· χρυσαῖ καὶ ἐν σχήματι κροκοδελῶν ἢ ξηλῶν ζώων λυχνίαι, ἃς ταῦται συμβολικῶν παρατητάσεων, ὡς ἐπίσης ἡ ὁδοφράντια καὶ τὸ διπέδον. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θελάμου ἦτο παρατείνει μέντη τρίπεπτα πλουσιωτατά, φέρουσα ὄντων πλήγη διμῶν; τούτων, δοθεῖσματα καὶ πληθῦν· φερελῶν οἴνου πλήγη διμῶν; τούτων, δοθεῖσματα καὶ πρόσωπον, πλήγην τῆς βισιτάσης καὶ τῶν συνδικητημάτων, διπερ δὲν διέφυγε τὴν προτοτρήγην αὐτῶν. Τοῦτο δέ καὶ ἐπὶ τῶν τοιχῶν εἰκόνες αἱ παριστῶσαι σκορπίους, οὐρίους κροκοδελῶν καὶ ἀλλας ἀπαισιούς παραστάσεις ἐπλήρωσαν τοὺς παρακαθημένους κενῆς καὶ ἀσύρτου χαμηλανίας.

Τὸ γεῦμα ὑπῆρχε σκυθρωπὸν, μολονότι δὲ οἶνος ἔκενοῦτο ἐπίθισιά. Πάντες εἰ συμπόται προσέβλεπον ἀλλήλους διατῇ μετ' αὐτῶν δὲν προσεκλήθησαν καὶ οἱ ἵερεῖς τῆς Μέμρ.δος καὶ λοιποὶ μεγιστᾶνες ἐπτέλους δικιάς, δὲ οἶνος ἐνίκηγησε καὶ ἡ ἐν τῷ θαλάμῳ σιγὴν πάντας ὑπὸ γέλωτος ἤρησε καὶ βραχγῶν συνδιαλέξεων. ἐν φαινομένοις τούτοις τοιούτοις ἀδρανεῖς καὶ οἱ ὄφθαλμοι ἔλασιν ἀπλάνες θύροι.

Μόνη ή N: τωραρις δὲν ἔπειν οίνον, διότι αἱ λεπαὶ βίλλας
ἀπηγγέρευν τὴν χρήσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς βασιλεῖς. Δὲν ἔμεινεν
δύμως καὶ μῆτη ἐπὶ πολὺν ἄρωνας ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς εὐθυ-
μίας, διότι μετ' ὀλίγον κατέβη τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἔδρας ὅπως
διμιλήστη, εὐθὺς δὲ πάντες οἱ περὶ αὐτῶν ἐτιώπησαν.

— "Ἡ Αἴγυπτος ὅλη, εἰπε, μὲν ἀποκαλεῖται ὡράσιος, ἔνθεος καὶ θεαματίας διότι περιφρονῶ τὰς τέρψεις. 'Αλλ' αἱ πρόσκαιροι ἥδοναι τοῦ βίου τουτού σὺνδέναι ἐξίζουσι διὰ τὸν ἀληθῆ Αἰγύπτιον

— Ἡ θετιλιστα ἡμῶν, ἀνεψώνητε δὲ Οὐράνιος, εἰνε δὲ μέγιστος τῶν Φατνῶν θεός εἰσίτε ποτε ἡ γύρω του Νείλου.

Πάντες οι παρακαθήμενοι ἐπευφήμησαν.

— Σήμερον, ἐξηκωλούθητεν ή Νίκαιας, εὑδὲν πλέον ἔχων κάλων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ· ἦτε πρὸ δώδεκα ἔτῶν παρέλαβον τὴν ἀρχὴν, εἶναν τὴν χώραν κατασπαραστομένην ὑπὸ τῆς δικαιονός εἰπεινέφερον αὐτὴν εἰς τὴν πρωτέραν τάξιν καὶ γνωστήν καὶ ἔτειτα ἐν τῇ τρίτῃ πυρχάμδι κατεσκεύατα τὴν αἰώνιον μου κατοικίαν, ἐξ ἡς ᾧ μέριον τῆς αἰώνιου δυνάμεως θὰ μετασχη μετά τοῦ Ὁσιείδος τῆς διοικησεως τῆς πλάστεως Καὶ τώσα, έτη μετ' ὑπολείπεται.

— Ντο λέπη ή βασιλείσσα ώ: σύζυγον, διέκριψεν ὁ ἀνθρώπος
θρησκείας, ἵνα τινά ἀπογήνων τῆς ἐκπτώτου ἀντιπάλου δυ-
νατείς, τῆς Ἐλεφαντίνης, ἵνα οὕτω ἀπογένεσθαις διὰ πα-
τός αἱ διχοδίαις ἔνι Αἴγυπτῳ.

— Ὁχι, ὑπέλαβεν ἡ Νίτωρις· ἡ ἀντίπαλος ἔκεινη υερὶ^τ ἐφόνευσε ποδὸν δώδεκα ἑτῶν τὸν Φεραώ Μενθεούφην μετὰ ἐνδέ^τ ἕτους βασιλειῶν· Οὐ Φεραώ ἔκεινος ἢ τοῦ δὲ δέλφιος μετεύ καὶ μοι ὑπὸ εἰπεται οἵδη νά ἐδικηῆτα τὸ γυθεν αὐτοῦ αἷμα

Οι μέχρι τούδε ἀπλανεῖς ἔχ του οἴνου ὄφθαλμοι τῶν συμποτῶν ἐπήστραψεν αἰσφῆς ἀγρίως καὶ ἀ τοκεύρωπατ τα μορφαὶ κατέστησαν ωρχαὶ ὡς τῶν γεκρῶν. Τώρα τὸ πατό

παρετήρουν διε τάχυτες οι περιεσταχωντες ήδη την Νίκτωριν
η ταν ἀκριβῶς οι πρὸ διώδεκαετίας δολεφονησαντες τὸν Μεν-
θεσούργην.

Νερχίκη σιγή ἐδαστέλευσεν ἐν τῷ θαλάμῳ ἐπὶ τινας στιγ-
μάς, καθ' ὅ. εἰ ἀδυστώπητοι καὶ ἀπαττάποτοντες ὄφθαλμοι τῆς
Νετώκοιος ἐπέχεον φρικερὰ ρῆγες ἐπὶ τῶν παρακαθημένων, ἐν
ῷ ή ἔρθρον λάμψις τῶν λυχνιῶν ἐπέτεινεν ἔτι μᾶλλον τὸ
σκυθρωπὸν καὶ ἀπάτιον τῆς ἐν τῷ θαλάξμῳ εἰκόνος.

— Πάστερν, εἶπαν ἐπὶ τέλους ἡ ἄγρως ὁ Χῖ, μηδέδηκει καὶ αὐτὴν τούτην τούχην ἦν καὶ δὲδειλθεῖσα σὺν. Καὶ ἀντίτασεν ἐγγειρίδισυ τὸ δόπιον ἔφει εἰς τὰ λαριώσις ἀσθετικές οὐ περιττῶν μηρῶν του.

Τοῦτον δὲ ἐμιτηθησαν καὶ οἱ λοιποί, οἵτινες ἀντιτάσσαντες τὰ ἐγγειρίδια καὶ τὰ ἔφη των ἀντρεψεν τὴν τράπεζην ἵνα δρ-

μήταντι πρὸς τὴν ἄνωσσαν.
— Δέ, εἰνε πλέον καιρός! ἀνέκραξε Θεία μηδετερῶν ἡ Νι-
τωχοί. Καὶ ταυτοχρόνων σύρασα σγοινίον συμπαρέσυρε μετ'
αὐτοῦ τὸ ἄνω μέρος ἐνὸς τῶν κιδώνων, ἐκ δὲ τῆς ἀντίγραφῆς

μεγάλης ἐπῆς εἰσώρματης ἐν τῷ μικρῷ θαλάσσῳ ἀφθονού
ρεῦσα υδάτως. Οἱ φονεῖς τοῦ Μενθοτούφη ὡρμησαν πρὸς τὴν
καλύματα ἀλλ᾽ ἡ καλύματι ἔλειπεν ἀπὸ τῆς θεσσάρως τῆς καὶ ἦ
καὶ απαχτή τις κλεισθῆ, ἵππη δὲ τῆς ροφῆς οὐδὲν ἄλλο ἔδει-
πον ηὗθη η τὰς ἀπατῶδας παρατίξεις ἐχορπίων καὶ νυκτο-
κοάκων. Οὗταις ἔρυγκαι ἐκκωφίνουσαι τὰ ὤτα, λυγροὶ καὶ
ἥραὶ ἀτινε ς ὑπόβαλλει ἡ ἐσχάτη ἀπελπισία, ἀνέμιχθησαν
μετὰ τοῦ ὑπότου τοῦ ἀπὸ τῆς κοφυρῆς εἰσέρθοντας ἐν τῷ θα-
λάσσῃ κειμένορρου· ὅλος δῆμος εὔνος ἡ ἀπεισίος· δύμαγδες ἀπέ-
πνιγτο ἐντὸς τῶν δέ τοιχών τοῦ θαλάσσης. Μετά τινα ὥραν
πάτερ β. ἡ ἔξελος πεντέν τῷ ὑπό τῷ εἴω ἐκείνῳ θαλάσσῃ καὶ τὴν
παράθραν θύελλαν ἴεσθε, θῇ ἔκειται στήγη

Τὴν ἐπάυριον ή Μεμφίς δόλκηληρος ἦτο ἀνάστιτος ἐν τῆς αἰγιαλίδιας ἔξαρχησεως· τῇ Νιτώκριος, ἡτοι πανταχοῦ ματαιῶς ἀνέζητεῖο. Ἐάν δύως οι αὐλίκειν ἐγγύωριζον τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις κρυπταὶ δίδεον τὴν ἄγνωσταν εἰς τὸ ὑπέργεο ἔστιατοκον καὶ μεταβαθύνοντες ἔκει ἤστιγον τὴν καταπακήν, θὰ εὔπιτχον αὐτὸν πεπληρωμένον ὕστατος μέχρις ὅρσης· καταπλόκον ἐντὸς τοῦ θάλατος, τὸ σῶμα τῆς Νιτώκριος καὶ τὰ τῶν λειπάντων συμπατοῖαστῶν.

Κ. Ι. ΠΡΑΣΣΑΣ

"Ἐκτασεις καὶ πληθυσμός αὐτῶν.—Τὰ εἰσοδήματα καὶ
αἱ στρατιωτικαὶ ὑγιάμεις τῶν. — Οἱ πολιτεισμές καὶ
ἡ βιομηγανία τῶν.

Τέλος οι σημειώσεις της παρούσας μελέτης

Λίαν ἐπαγωγὸς τυγχάνει ἡ μελέτη τῆς πολιτικῆς καὶ καινωνικῆς καταστάσεως τῶν μεγάλων μοναρχιῶν τῆς ἀρχαιότητος, αἵτινες πρώται ἀνέκυψαν ἐκ τῶν ἔξειπίων τῶν θεοκρατικῶν καὶ πατριαρχικῶν πολιτευμάτων, ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ὅποιων εἰχεῖ: διανύσσει τὴν βρεφικήν ηλικίαν τῆς ἡ ἀνθρωπότητος. Αἱ ἀρχαῖαι Μοναρχίαι ἤσαν τὰ πρῶτα σπουδῆται πολιτικὰ κατατεύσασματα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἡ ἐπί τοῦ αὐτῶν μελέτη, πρωτίστως μᾶς βοηθεῖ εἰς τὸ νὰ μορφώσωμεν εὐ-
κρινῇ ἰδέων πεοὶ τῆς προδόσου, ἢν ἔκποτε ἐποιήσατο ἡ ἀνθρωπότης ὑπὲρ ἔποιψι πολιτικήν. 'Αλλὰ καὶ ἄνευ τοῦ θετικοῦ τούτου ἥκτησον, ἡ τοιαύτη μελέτη, καθ' ἐαυτὴν λαμβανομένη, τοσοῦτον τυγχάνει γοητευτικὴ καὶ περιεργος, ως εἰσάγουσσε ἡλιξ τε τὰ μυστήρια τὰ κεκρυμμένα ὑπὸ τὰ σκιτὴ τῶν μεμακρυσμένων ἔκεινων αἰώνων, καὶ ως ἐπιτρέπουσα ἴνα ἀκε-
οίξειν ἀναπερατήσωμεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ φραγτασίᾳ τὴν εἰ-
κένα τοῦ κόσμου ἔκεινου τοῦ νεκροῦ, ὥστε, ἀξίζει τὸν κόσμον νὰ καταχίνῃ τὰ εἰς αὐτήν. Διὰ τὸν λόγον τούτον ἔνομισε
ὅτι δέσι, μᾶλλον περιττὸν νὰ ρίψω ἐπὶ τοῦ χειρός τεινὰ ἐκ τῶν ποριτικάτων τῆς μελέτης μου σχετικῶς πρὸς τὰ Κράτη τοῦ παναργατίου κόσμου.